

?Una ràdio musical per a una colònia provincial

Josep Nadal, diputat de Compromís a les Corts Valencianes i exmembre de La Gossa Sorda, reflexiona sobre la conveniència d'un canal radiofònic dedicat a la música valenciana

Josep Nadal | Arxiu Compromís

El 15 de gener de 2016 aprovàrem la Llei del Servei Públic de Radiodifusió i Televisió Autònomic que, posteriorment, permetria la posada en funcionament del canal de TV i del canal de Ràdio d'À Punt. Havien passat més de 4 anys des que el Partit Popular valencià, seguint les ordres de l'oligarquia madrilenya, havia tancat Canal 9 d'acord amb la nova onada d'involució autonòmica.

La inauguració d'À punt es va viure com una victòria de la gent que volíem que els creadors de l'audiovisual, i de la cultura en general, del País Valencià pogueren viure ací dignament de la seua faena sense haver de marxar a Madrid o Barcelona, acostumats fins aleshores a batallar en la trinxera. De fet, aquella llei preveia la posada en marxa de dos canals de ràdio i dos canals de TV autonòmics. Un canal de TV i un de ràdio generalistes, que es van posar en marxa el 2017, i un canal de ràdio i un de TV centrats en la promoció de la cultura pròpia i en continguts per a la infantesa i la joventut.

Els dos primers anys d'À Punt van deixar molt bon gust de boca, faltava rodatge i faltava finançament -com en tantes coses, el País Valencià també estem a la cua en diners dedicats a la nostra TV pública-, però es notava la voluntat de servei públic, d'arrelament al país i de trencar amb les dinàmiques sectàries de Canal 9. Per desgràcia, amb el pas del temps aquell miratge es va

dissipar i tornem a velles dinàmiques basades en el corporativisme i en la televisió de partit.

Micròfon d'À Punt

Una de les víctimes d'esta situació ha segut la cultura pròpia i sobretot la música. Si bé és cert que À Punt ha superat les velles consignes de Canal 9 de censurar la música en valencià i d'arraconar la música valenciana davant de tot el que vinguera de Madrid, també és cert que no s'han pres seriosament el paper que ha de jugar el sector públic en la consolidació de la indústria cultural valenciana. Una prova ha segut la negativa constant de la direcció de la cadena i del Consell Rector a posar en marxa immediatament el segon canal de ràdio dedicat a la música valenciana i en valencià que preveu la llei.

El País Valencià som una de les grans potències musicals d'Europa. La preparació dels nostres i de les nostres músics, criats al recer de les societats musicals, han creat una base formidable, que ha tingut resultats positius en tots els camps musicals. La música clàssica, la tradicional, i tots els estils derivats del rock, així com les noves músiques urbanes, han tingut al nostre país un recorregut important, a pesar que des de les institucions públiques sempre hem segut un territori de províncies. Una espècie de colònia d'ultramar plena de talents en brut que seran exportats a la metròpoli, on seran polits, empaquetats, promocionats i venuts per la indústria cultural madrilena (o catalana). Ací continuem fent les millors taronges i el millor arròs però els beneficis per als altres.

Els nostres grups són caps de cartells als principals festivals de l'estat, omplen grans recintes a Madrid i Barcelona, i desperten l'interès d'un públic jove que va consolidant l'escena. No obstant això, la nostra indústria cultural continua sent precària. Necessitem l'acompanyament dels mitjans comunicació per apropar les nostres creacions al gran públic, i per això cal que el nostre mitjà públic es pose les piles. No es tracta -com pensen alguns de forma egoista- de repartir el poc pressupost d'À Punt i deixar sense pa als que ja en tenen. Es tracta, també, d'aprofitar la força dels nostres creadors culturals, i en especial de la música valenciana, per a apuntalar els mitjans de comunicació valencians i que deixen de jugar en tercera regional.

És per això que, junt amb els companys de Compromís a les Corts Valencianes Mónica Àlvaro i Carles Esteve, he presentat una proposta demanant al Consell Rector i a la Direcció d'À Punt Mèdia que pose en marxa de forma immediata el segon canal de Ràdio d'À Punt dedicat íntegrament a la música valenciana i en valencià, i a fer agenda i promoció de les expressions culturals valencianes en general. Volem ser un país normal i volem -com passa a Escòcia, Catalunya, Galícia, el País Basc o Flandes- tindre un punt al dial i en format pòdcast amb tota la nostra música.

Som conscients que no serà suficient i que a estes alçades de la pel·lícula el més intel·ligent seria exigir també el segon canal de tele al que obliga la llei. Però per evitar l'excusa de la falta de pressupost, excusa dels mateixos que no volen apujar-lo, hem segut bons xics i demanem només el del segon canal de ràdio. Som conscients, a més, que la inversió que s'ha de fer en este segon canal de ràdio és molt baixa, sobretot comparat amb el retorn en audiència per a la cadena i en el retorn per a la nostra cultura que en suposaria.

Han passat vora sis anys des de la posada en marxa d'À Punt, i cada volta hi ha més veus de les que van fer força per a què s'obrixa la cadena que s'han desanimat i no veuen per cap lloc la utilitat de mantindre un altre Canal 9. És obligació dels que tenim responsabilitats polítiques demostrar que els mitjans públics valencians són de profit i que poden revertir la provincialització del nostre país. En cas contrari, als nostres creadors i creadores sempre els quedarà tornar a la trinxera.

Josep Nadal. Diputat de Compromís a les Corts Valencianes.